

Medlemsmötet den 28/1 2010

184 personer hade hörsammat kallelsen till årets första medlemsmöte med populära ambassadtjänstemannen Pär Kågeby som huvudnummer. Innan Pär släpptes fri på scenen gav den nya styrelsen information om pågående aktiviteter, dessa uppdateras fortlöpande på hemsidan.

De nya medlemskorterna produceras nu för fullt och drygt 60 medlemmar hämtade ut kort vid mötet. Alla medlemmar som inte erhållit medlemskort ombeds att ta med foto till nästa medlemsmöte som besöks. Observera att detta gäller även om de har blivit fotograferade tidigare, då dessa bilder tyvärr inte går att använda.

Styrelsens Henrik Nybom informerade om de samarbetspartners som knutits till föreningen och som ger medlemmarna 10 % rabatt vid uppvisande av medlemskort. Via hemsidan kommer även här information allt eftersom antalet samarbetspartners ökar. Vi tar gärna emot förslag på möjliga samarbetspartners som kontaktas inför styrelsens beslut om vilka som skall knytas upp.

Pär gav en intressant information om arbetet på ambassaden mellan cocktailpartyn som han själv uttryckte det. Ambassaden har drygt 60 anställda vilket innebär att man är 2 anställda mindre än man är på Washingtonambassaden. Svenska ambassaden svarar förutom för Thailand även för Burma, Laos, Filippinerna och Kambodja. Det sistnämnda landet får dock en egen ambassad nu när en viss omläggning sker av Sveriges ambassader.

Sedan Tsunamin 2004 har svenskars besök i Thailand stigit årligen. Drygt 400.000 svenskar besökte landet 2008 och man räknar med ungefär samma siffra för 2009. En information om ambassadens olika avdelningar och deras arbetsuppgifter gavs varefter Pär koncentrerade sig på sin egen avdelning, den konsulära, som också är den vi oftast kommer i kontakt med.

Av all den information som Pär lämnade är det speciellt några frågor som kändes extra viktiga.

Det finns nu en rimlig möjlighet att på en honorär konsul på plats i Hua Hin området. En tänkbar Thailändsk person har kontaktats och man hoppas kunna gå vidare med detta. Skulle ambassaden komma fram till att man vill föreslå personen väntar ett svenskt regeringsbeslut, vilket tar 2-3 månader och sedan ett beslut av Thailands kung, vilket kan ta mer än ett halvår. Därefter är personen ackrediterad och kan handha främst intygsutskrifter för svenska medborgare i området.

Pär kommer i kommande vecka att skriva ett brev till Thailändska UD och ta upp det faktum att "immigration" i Hua Hin är ganska ensamma i världen att inte acceptera att dokument viks ihop och häftas i övre vänstra hörnet varefter en stämpel på dokumentsamlingen är tillfyllest. I Hua Hin kräver man stämpel på varje enskilt papper vilket ambassaden i väntan på brevets resultat nu efterkommer.

På olika frågor kring visum konstaterades att Thailändsk lag stipulerar att maxtiden för ett visum är ett år. Detta gäller även ambassadtjänstemän som arbetat i Thailand i 14 år. Det är mycket viktigt att man kontrollerar vilken sista dag som passkontrollanten stämplar in i passet vid ankomsten. Det är detta datum som gäller även om den inte överensstämmer med visumets giltighetstid. Har man fått för kort datum instämplat och ej upptäckt det vid ankomsten kan ett besök på immigration ibland hjälpa för att rätta till misstaget.

För att få ettårsvisum krävs ett intyg som visar en inkomst/pension på minst 65.000 baht per månad. Detta gäller enligt lagtexten per person men man kan ibland om tjänstemannen är på gott humör få lov att räkna samman beloppen makar emellan.

Enligt lagen skall alla falanger anmäla om de flyttar från den adress som anges i samband med ankomsten. Det är i stort sett bara Hua Hin som tillämpar reglerna strikt, men det innebär att man skall anmäla sig hos "immigration" inom 24 timmar efter ankomst hit.

Slutligen betonade Pär att det är mycket viktigt att man ser till att hemförsäkring kompletteras upp om man är utomlands mer än 45 dagar. En sjukhusvistelse är mycket kostsam om t ex intensivvård krävs och detta är något som man måste ta fram pengar för själv om man inte har en fulltäckande försäkring.

Ambassadens uppgift och möjlighet att hjälpa till begränsas mycket hårt av lagstiftningen. Man har möjlighet att besöka den sjuka, ge hjälp till självhjälp och be om gratisbehandling hos ett statligt sjukhus, men man kan inte finansiellt gå in och stötta den nödställde.

När klockan blev 20 och hugade medlemmar getts tillfälle att ställa frågor till Pär tackade ordföranden Gert Andersson för en, som vanligt, intressant information, överlämnade en symbolisk gåva och lät Pär förstå att vi alla såg fram emot ett nytt besök från honom om ett år även om vi då fått en "egen" honorärkonsul här i området.

Därefter förklarades mötet avslutat.